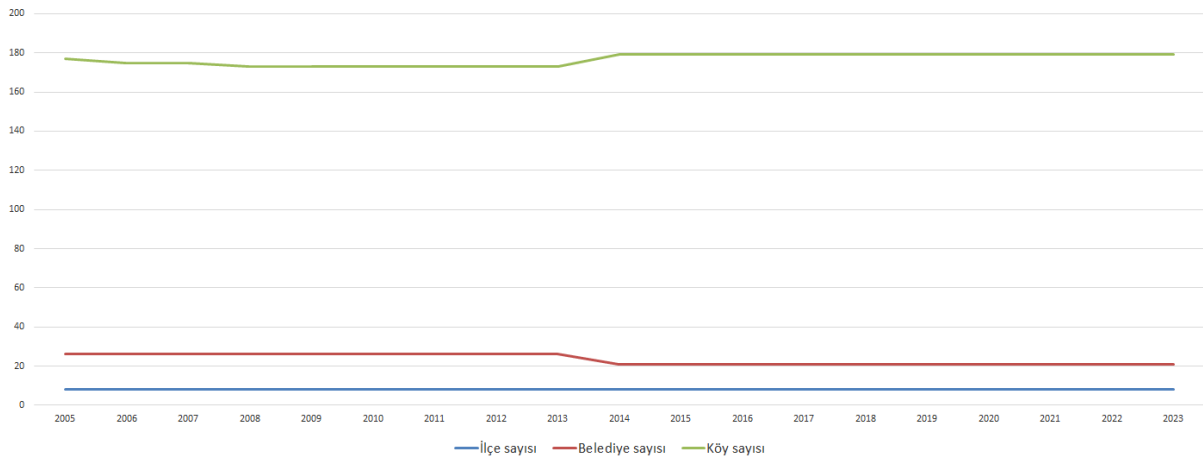

İlçe, Bucak, Belediye, Köy ve Mahalle Sayısı

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Toplam Yerleşim Yeri Sayısı	199	200	200	200	200	200	200	200	200
İl Merkezi	1	1	1	1	1	1	1	1	1
İlçe	7	7	7	7	7	7	7	7	7
Bucak	9	9	9	9	9	9	9	9	9
Köy	173	179	179	179	179	179	179	179	179
Belediye	26	21	21	21	21	21	21	21	21
Mahalle	119	107	107	107	107	108	108	108	108

Kaynak: İl Planlama ve Koordinasyon Müdürlüğü

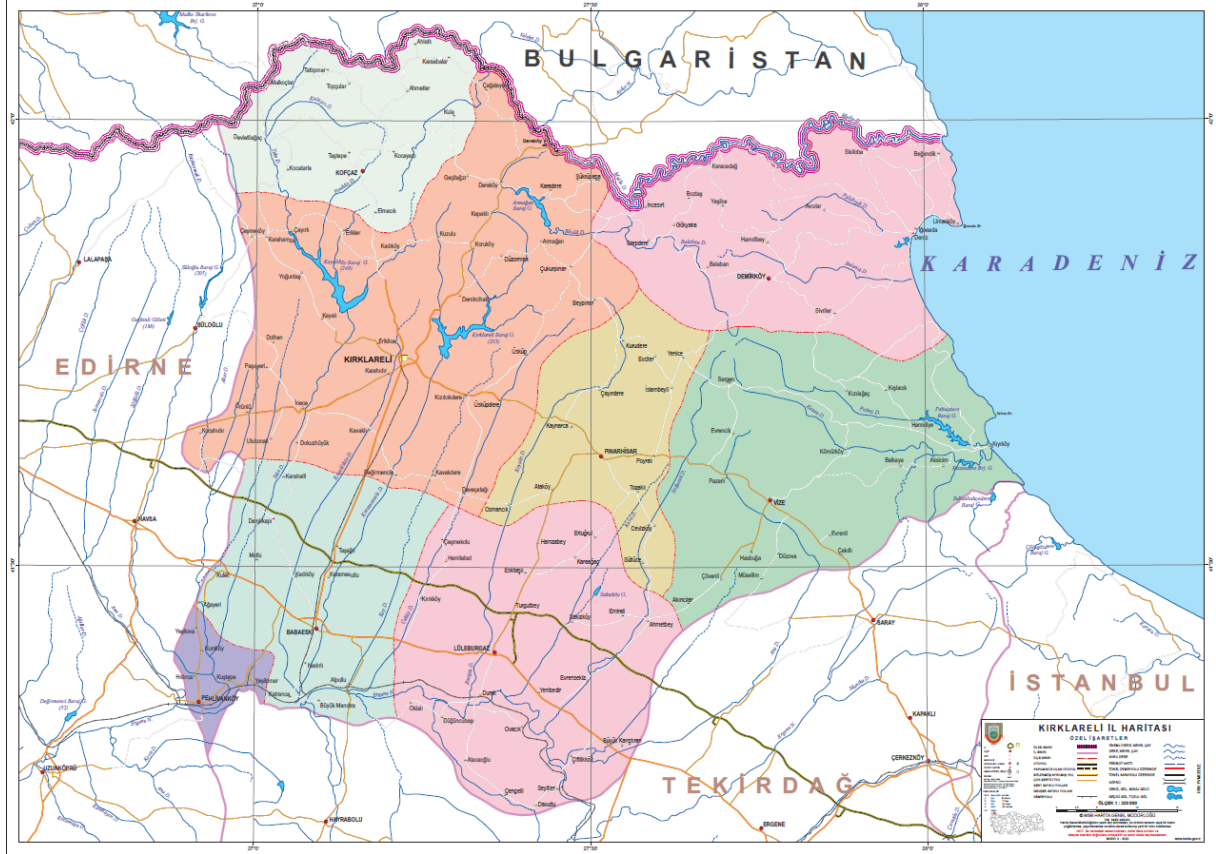
İlçe, Belediye ve Köy Sayısı 2005 - 2023

İlçe, Bucak, Belediye, Köy ve Mahalle Sayısı, 2023

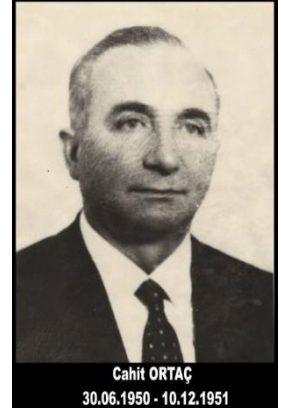
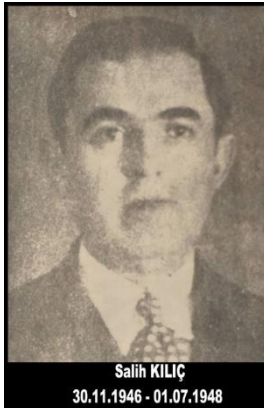
	Toplam	Merkez	B.eski	D.köy	Koççaz	L.burgaz	P.köy	P.hisar	Vize
Toplam Yerleşim Yeri Sayısı	200	44	35	17	17	35	9	16	27
İl Merkezi	1	1							
İlçe	7		1	1	1	1	1	1	1
Bucak	9	4	1	1		1			2
Köy	179	40	31	15	16	31	8	14	24
Belediye	21	4	4	2	1	4	1	2	3
Mahalle	108	25	21	5	2	33	3	7	12

Kaynak: İl Planlama ve Koordinasyon Müdürlüğü

Kırklareli

Kırklareli Valileri

Alaattin ERİŞ
30.11.1956 - 11.08.1958

Cenap AKSU
27.08.1958 - 27.05.1960

Hikmet BALOĞLU
15.06.1960 - 17.10.1962

Mehmet SARAÇOĞLU
26.10.1962 - 21.01.1966

Nail MEMİK
26.01.1966 - 15.10.1968

Mehmet ALDAN
27.10.1968 - 16.09.1970

Kemal ÖZTÜRK
18.09.1970 - 26.01.1971

Naim CÖMERTOĞLU
30.06.1971 - 10.07.1972

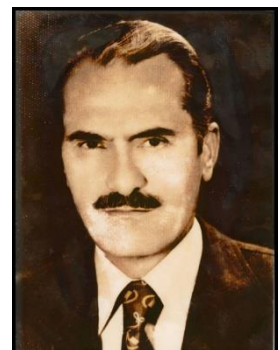
M.Fahri CENTEL
19.07.1972 - 18.07.1975

Burhanettin ÇAKAR
19.07.1975 - 18.02.1978

Fahamettin ALTUN
20.02.1978 - 08.12.1979

Mecit SONMEZ
14.12.1979 - 03.11.1980

Ahmet TOSUN
03.11.1980 - 03.02.1984

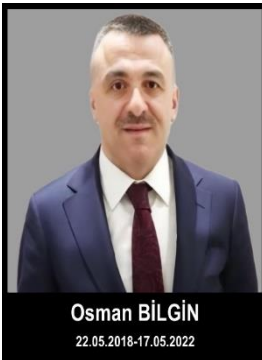
Ömer Haliloğlu
05.02.1984 - 16.12.1986

Kenan GÜVEN
29.12.1986 - 22.07.1991

Baybars SEZELER
22.07.1991 - 27.12.1992

Kırkırelı Milletvekilleri

Sıra no	Adı ve soyadı	Dönemi
1	Erol AGAGIL	17
2	Tankut AKALIN	15
3	Zühtü AKIN	5, 6, 7, 8
4	Yavuz ALTINORAK	22
5	Abdurrahman ALTUG	12
6	Beyti ARDA	14
7	Mehmet ATAGÜN	13, 14, 15
8	Sükrü BABACAN	17
9	Sefik BAKAY	9, 10, 11
10	Tansel BARIŞ	23
11	Mehmet Ali CEYLAN	10, 11
12	Feyzullah ÇARIKÇI	14
13	Mehmet DEDEOGLU	15, 16
14	Burhanettin DENKER	6
15	Turgut DİBEK	23, 24
16	Kemal DOGAN	7, 8
17	Mahmut ERBİL	9, 10
18	Mehmet Alaeddin ERIS	12
19	Gürcan ERSİN	18
20	Fikret FILİZ	9, 10, 12
21	Sükrü Naili GÖKBERK	2
22	Vecdi GÜNDOĞDU	25, 26, 27, 28
23	Arif Hikmet GÜNER	13
24	Şenol GÜRŞAN	24
25	Irfan GÜRPINAR	18, 19, 20
26	Hamdi IRMAK	25
27	Nafi Atuf KANSU	7, 8
28	Nural KARAGÖZ	21
29	Türabi KAYAN	25, 26, 27
30	Mehmet Nahit KERVEN	3, 4
31	Mehmet Siyam KESİMOĞLU	22, 24
32	Hasan KORKUT	14, 16
33	Hamdi KULELİ	6
34	Selahattin MİNSOLMAZ	26, 27
35	Gündüz ONAT	16
36	Sevket ÖDÜL	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8
37	Ahmet Sezal ÖZBEK	19, 20
38	Cemal ÖZBİLEN	17, 18, 19, 20, 21
39	Fahri ÖZKAN	28
40	Sitki PEKKIP	9, 11
41	Avni SAKMAN	11
42	Ahmet Gökhan SARIÇAM	22, 23, 28
43	Dündar TEKAND	11
44	Necdet TEKİN	20, 21
45	Mehmet Orhan TÜRKKAN	13
46	Fuat UMAY	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8
47	Hasan Tahsin UZUN	12, 13
48	Faik ÜSTÜN	9
49	Hüsnü YAMAN	10, 11

Kaynak: TBMM Albümleri (<https://www.tbmm.gov.tr/yayinlar-milletvekilleri-albumu>)

İlçeler

Merkez İlçe

Zaman içinde birçok değişik uygarlıklara ev sahipliği yapan Kırklareli, Sultan I.Murad zamanında 1363 yılında fethedilmiştir. Balkan Savaşı ve I. Dünya Savaşı sıralarında 1911-1912 ve 1920-1922 yılları arasında Bulgar ve Yunan işgaline maruz kalmıştır. Kırklareli 10 Kasım 1922'de düşman işgalinden kurtulmuştur.

Marmara Bölgesi'nde Trakya Istranca (Yıldız) Dağları ve Ergene Ovası bölümleri üzerinde yer almaktadır. Kuzeyinde Kofçaz ve Bulgaristan, batısında Demirköy ve Pınarhisar, güneyinde Lüleburgaz ve Babaeski, doğusunda Edirne Suloğlu ve Havsabulunmaktadır. Yüzölçümü 1.623 kilometrekaredir. Büyüklük bakımından Kırklareli'nin en büyük ilçesidir. Denizden 203 metre yüksekliktedir. Kuzeyi dağlık ve ormanlık, güney kısmı genelde düzlük arazidir. Bölgede kara iklimi hâkimdir. Kışları sert ve yağışlı, yazları sıcak ve kurak geçer.

Nüfusu 112.323'tür. Bunun 88.148'i (yüzde 78,5) ilçe merkezinde, 24.175'si (yüzde 21,5) belde ve köylerde yaşamaktadır. Nüfusun 56.336'sı (yüzde 50,2) erkek, 55.987'si (yüzde 49,8) kadındır. Nüfus yoğunluğu 69, yıllık nüfus artış hızı binde 34,2'dir.

Kırklareli fethedildikten sonra uzun yıllar sancak olarak idare edilmiş, sonra mutasarrıflık olmuş, daha sonra da Edirne vilayetinin bir livası haline getirilmiştir. Kırklareli 1924 yılında il olmuştur.

Ekonomisi tarım ve sanayiye dayanmaktadır. İlçenin kuzey kısımları ormanlarla kaplıdır, buna bağlı olarak buralarda hayvancılık ön plandadır. Güneye inildikçe ovaya dönüşen tarıma elverişli arazilerde bitkisel üretim yapılmaktadır. Kızılıkdere'de bulunan Organize Sanayi Bölgesi'nde sanayi tesisleri her geçen gün çoğalmaktadır.

Tarihi kültür varlıkları; Müze, Atatürk Evi, Ali Rıza Efendi Kültür Evi, Kültür ve Sanat Evi, Aşağıpınar Höyüğü, Kanlıgeçit Höyüğü, Hızırbey Camii (Büyük Camii), Kadı Camii, Beyazıt Camii, Karakaş Camii, Kapan Camii, Üsküpdere Camii, Karahamza Köyü Eski Camii, Kavaklı Merkez Camii, İnce Kemal Paşa Camii, Çayırdere Köyü Camii, Kırklareli Namazgâhı, Kırklareli Kilisesi, Koyunbaba Kilisesi, Bulgar Kilisesi, Üsküp Kilisesi, Erikler Kilisesi, Kuzulu Mağara Manastırı, Şükrüpaşa Mağara Manastırı, Kırklareli Şehitliği, Kırklar Şehitliği, Kırklareli Eski Mezarlık, Kırklareli Köyleri Eski Mezarlıkları, Kırklareli Yatırları, Üsküp Roma Köprüsü, Değirmencik Hamamdere Köprüsü, Demircihalil Babatepe Köprüsü, Kuru Paşa (Korucu) / Kayalık Çeşmesi, Büyük Camii (Alman) Çeşmesi, Gerdanlı Çeşme, Kocahıdır Çeşmesi, Kayyumoğlu Çeşmesi, Hacı Hasan / Kara Umur Bey Çeşmesi, Kapan / Salıyeri Çeşmesi, Söğütlü Çeşmesi, Kadı Ali Çeşmesi, Paşa Çeşmesi, Hapishane Çeşmesi, Çukurpınar Koca Çeşme, Eski Un Fabrikası, Hızırbey Hamamı (Çifte Hamam) ve Arasta, Eski Belediye Binası (Müze), Eski Tekel Binası, Borsa Binası, Vali Faik Üstün İlkokulu, Türk Hava Kurumu Binası, Tren Garı, Gümrük Binası (İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü), Üsküp İlkokul Binası, Tefik Fikret İlkokulu ve diğer sivil mimarilerdir.

Babaeski

Babaeski'nin MÖ 4000 yılında Trak Türkleri tarafından kurulduğu yapılan kazılardan anlaşılmıştır. Roma ve Bizans istilalarından sonra 1362 yılında I. Murad zamanında Bizanslılardan teslim alınmıştır. İsmi önceleri Baba-ı Atik iken, Fatih Sultan Mehmed'in ilçeyi ziyaretinden sonra onun verdiği Babaeski ismiyle anılmıştır. 1919 yılında Yunanlar tarafından işgal edilmiş, 9 Kasım 1922 tarihinde kurtarılmıştır.

Marmara Bölgesi'nin Trakya kesiminde yer almaktadır. Kuzeyinde Merkez ilçe, doğusunda Lüleburgaz, güneyinde Tekirdağ Hayrabolu, güneybatısında Pehlivan köyü, batısında da Edirne Havsa bulunmaktadır. Yüzölçümü 670 kilometrekaredir. Arazi yüksekliği 55-100 metre arasındadır. Oldukça düz bir arazide yer almaktadır. İlçe toprakları Ergene Ovası'nda olup, yüksek alanlar ve dağlar yok denilecek kadar azdır. İlçenin kuzeyini yükseklikleri 150 metreyi geçmeyen Yıldız Dağları'nın uzantılarıdır. Bunlar Babaeski'nin başlıca yükseltileridir. Ergene Ovası, Ergene Nehri'nin suladığı oldukça geniş bir düzlüktür. Ayrıca yükseklikleri 50-150 m arasında değişen irili ufaklı ovalar bulunmaktadır. Bütün bu ovalar ilçenin tarım alanlarını oluşturmaktadır. İlçe akarsularını Ergene ve kolları oluşturmaktadır. İlçe topraklarını Ergene Deresi'nin bir bölümü sulamaktadır. Bunun dışında Kavak Deresi ile Şeytan Deresi de bulunmaktadır. İklim ılıman kara iklimidir.

Nüfusu 46.595'tir. Bunun 28.873'ü (yüzde 62) ilçe merkezinde, 17.722'si (yüzde 38) belde ve köylerde yaşamaktadır. Nüfusun 23.418'i (yüzde 50,3) erkek, 23.177'si (yüzde 49,7) kadındır. Nüfus yoğunluğu 70, yıllık nüfus artış hızı binde 5,1'dir.

Önce Edirne Merkez Sancağı'na bağlı olan Babaeski, 1879'da Kırklareli sancak olunca Kırklareli'ne bağlanmıştır. 1924 yılında ilçe olmuştur. 35 yerleşim yeri bulunmaktadır. İlçe merkezinde Babaeski Belediyesi, beldelerde Alpullu, Büyükmandıra ve Karahalil olmak üzere 4 belediye, 31 köy, 21 mahalle mevcuttur.

İlçe ekonomisi tarım ve tarımsal sanayiye dayanmaktadır.

Tarihi kültür varlıkları; Alpullu Şeker Fabrikası, Özel Atatürk Sanayi Müzesi, Cedid Ali Paşa Camii, Fatih (Eski) Camii, Alpullu Şeker Camii, Terzili Köyü Camii, Ağayeri Köyü Camii, Katranca Köyü Camii, Büyükmandıra Merkez Camii, Taşağıl Köyü Camii, Babaeski Mezarları, Babaeski Köprüsü, Alpullu (Sinanlı) Köprüsü, Babaeski Dördüzlü (Dört Yüzlü) Çeşme, Belediye Çeşmesi, Alpullu Şeker Fabrikası ve Sosyal Tesisleri, Babaeski İstasyon ve Gar Sahası, Alpullu Tren İstasyonu ve Gar Sahası, Eski Okul Binası, Ziraat Bankası, Özel İdare Binası ve Fatih Hamamı'dır.

Demirköy

Demirköy'ün hangi tarihte kurulduğu kesin olarak bilinmemekte, MÖ 4200-4000 yılları arasında Trak kabileleri tarafından yerleşim alanı olarak seçildiği sanılmaktadır. 1369 yılından önce Bizans hâkimiyetinde olan yöre, bu tarihte Sultan Murad Hüdavendigâr tarafından Osmanlı toprakları arasına katılmıştır. 27 Temmuz 1920'de Yunan işgaline uğrayan ilçe, 11 Kasım 1922'de işgalden kurtarılmıştır.

Marmara Bölgesi'nin Trakya kesiminde yer almaktadır. Kuzeyinde Bulgaristan, doğusunda Karadeniz, güneyinde Vize, güneybatısında Pınarhisar, batısında da Merkez ilçe bulunmaktadır. Yüzölçümü 893 kilometrekaredir. Denizden yüksekliği 300 metredir. Arazinin büyük bölümü ormanlarla kaplıdır.

Nüfusu 9.656'dır. Bunun 3.783'ü (yüzde 39,2) ilçe merkezinde, 5.873'ü (yüzde 60,1) belde ve köylerde yaşamaktadır. Nüfusun 5.339'u (yüzde 55,3) erkek, 4.317'si (yüzde 44,7) kadındır. Nüfus yoğunluğu 11, yıllık nüfus artış hızı binde 74,7'dir.

Demirköy, 1891 yılına kadar Edirne vilayeti, Kırklareli, Midye kazasına bağlı Samakocak isimli nahiye merkezidir. Bu tarihte Edirne Vilayeti, Kırklareli'ne bağlı bir kaza olmuştur. 1924 yılında da Kırklareli iline bağlı ilçe merkezi haline getirilmiştir. 17 yerleşim yeri bulunmaktadır. İlçe merkezinde Demirköy Belediyesi, belde İğneada olmak üzere 2 belediye, 15 köy, 5 mahalle mevcuttur.

Tarihi kültür varlıkları; Limanbaba Türbesi ve Namazgâhı, Demirköy Mezarları, Fatih Dökümhanesi, Gökyaka Su Değirmeni, Liman Feneri ve Demirköy sivil mimarisidir.

Koçaz

1369 yılında Osmanlı topraklarına katılan ilçenin, kesin olarak ne zaman kurulduğu bilinmemektedir. Cumhuriyet döneminde Keşirlik adıyla nahiye merkezi olarak idari taksimatta yerini almış ve 1 Nisan 1959 tarihinde Koçaz adı ile ilçe olarak kurulmuştur.

Marmara Bölgesi'nin Trakya kesiminde yer almaktadır. Kuzeyinde Bulgaristan, doğu ve güneyinde Merkez ilçe, batısında da Edirne Lalapaşa bulunmaktadır. Yüzölçümü 545 kilometrekaredir. İlçenin Kırklareli il merkezine uzaklığı 26 km'dir. Istranca Dağları'nın eteklerinde yerleşmiş oldukça engebeli bir arazi yapısına sahiptir ve rakımı 400-640 metredir.

İlçemiz Kocayazı köyünden doğan ve Bulgaristan'a akan dere ile Devletliağaç, Tastepe, Terzidere ve Merkez'den çıkan dereler birleşerek Kayalı Barajı'nı beslemektedir. Tipik karasal iklim hâkimdir. Kışlar soğuk ve yağışlı, yazlar sıcak ve esintilidir.

Nüfusu 2.308'dir. Bunun 752'si (yüzde 32,6) ilçe merkezinde, 1.556'sı (yüzde 67,4) belde ve köylerde yaşamaktadır. Nüfusun 1.249'u (yüzde 54,1) erkek, 1.059'u (yüzde 45,9) kadındır. Nüfus yoğunluğu 4, yıllık nüfus artış hızı binde 82,6'dır. Koçaz Türkiye'nin nüfus bakımından en küçük ilçelerinden biridir.

1 Nisan 1959 tarihinde ilçe olmuştur. 16 yerleşim yeri bulunmaktadır. İlçe merkezinde Koçaz olmak üzere 1 belediye, 15 köy, 2 mahalle mevcuttur. İlçenin kuzey ve batısındaki Malkoçlar, Beyci, Ahlatlı, Karaabalar, Ahmetler, Topçular ve Tatlıpınar hudut köyleridir. Malkoçlar köyü 1. Derece askeri yasak bölge içerisindedir. Kocayazı, Topçular, Ahlatlı, Ahmetler, Karaabalar, Tatlıpınar, Beyci ve Terzidere köyleri orman köyleridir.

Tarihi kültür varlıkları; Ahmetler ve TerzideriyakınlarındakiII: Dünya Savaşı yıllarında yapılan savunmaya yönelik mevziler, Topçu Baba Türbesi, Gülbaba Türbesi ve Mezarlığı, Koçaz Köyleri Eski Mezarlıklarıdır.

Lüleburgaz

Doğu Trakya'nın ortasında bulunan Lüleburgaz'ın tarihi, Trakya'nın tarihi ile birlikte MÖ 6000 yıllarına kadar inmektedir. Trakya'ya adını veren Trak kabileleridir. Daha sonraları sırasıyla Persler, Atinalılar, Makedonlar, Roma ve Bizans bölgede hüküm sürmüşlerdir. MS 1361 yılında I. Murad tarafından fethedilerek Osmanlı topraklarına katılmıştır. İlçe 19 ve 20. yüzyıllarda, 1877-1878 Osmanlı Rus savaşında Ruslar, 1912-1913 Balkan Savaşı'nda Bulgarlar, I. Dünya Savaşı'nda ise önce Fransızlar ve 1919-1922 Milli Mücadele yıllarında Yunanlar tarafından işgale uğramış, 8 Kasım 1922'de özgürlüğüne kavuşmuştur. Traklar'ın "Bergule"si, Roma ve Bizans'ın "Arkadiupolis"i, Osmanlı İmparatorluğu'nun "Bergos"u ve "Lülebergos"u, Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemi, Cumhuriyet Dönemi ve günümüzün "Lüleburgaz"ı ilçeye verilen isimler olmuştur.

Marmara Bölgesi'nin Trakya kesiminde bulunan Lüleburgaz, Kırklareli ilinin güneyinde yer almaktadır. Kuzeyinde Pınarhisar, doğusunda Tekirdağ Saray ve Ergene, güneyinde Tekirdağ Muratlı, güneybatısında Tekirdağ Hayrabolu, batısında da Babaeski bulunmaktadır. Yüzölçümü 1.016 kilometrekaredir. İlçe merkezinin denizden yüksekliği 30 metredir. İklim genel olarak yazları sıcak ve kurak, kışları soğuk ve yağışlıdır.

Nüfusu 155.670'tir. Bunun 126.090'ı (yüzde 81) ilçe merkezinde, 29.580'i (yüzde 19) belde ve köylerde yaşamaktadır. Nüfusun 78.190'ı (yüzde 50,2) erkek, 77.480'i (yüzde 49,8) kadındır. Nüfus yoğunluğu 153, yıllık nüfus artış hızı binde 11,4'dür.

Lüleburgaz 1839'a kadar kadılık, 1839-1870 yılları arası Nahiye ve 1870'te kaymakamlık olmuştur. Şehrin belediyesi ise 1870'te kurulmuştur. 35 yerleşim yeri bulunmaktadır. İlçe merkezinde Lüleburgaz Belediyesi, beldelede de Ahmetbey, Büyükkarıştıran, Evrensekiz olmak üzere 4 belediye, 31 köy, 33 mahalle mevcuttur.

İlçe merkezinde ağırlıklı olarak genç nüfus yapısı göze çarpmaktadır. Aileler genelde 1-3 çocukludur. Kırsal alanda geleneksel toplum yapısı, sosyal yapı, gelenek-görenekler, örf ve adetler nispeten devam etmekte ise de, ilçe merkezi ve beldelede kent kültürü gelişmiştir. İlçede Sivil Toplum Kuruluşları önemli bir yer tutmakta olup, değişik amaçlarla kurulmuş 162 adet dernek faaliyet göstermektedir.

İlçe merkezinde okuma yazma oranı yüzde 98,4'tür.48 okul öncesi, 58 ilköğretim, 19 ortaöğretim olmak üzere 125 adet eğitim kurumu 92 okul binasında hizmet vermektedir. Toplam 23.245 öğrenci öğrenim görmekte, 227 Okul Öncesi Öğretmeni, 393 İlkokul Öğretmeni, 583 Ortaokul Öğretmeni, 643 Lise Öğretmeni olmak üzere toplam 1.877 öğretmen görev yapmaktadır. İlçe Halk Kütüphanesi'nin yanı sıra Ahmetbey, Büyükkarıştıran ve Evrensekiz'de de halk kütüphaneleri mevcuttur. Lüleburgaz Halk Eğitim Merkezi bünyesinde yaygın eğitim kurslarından 2023 yılında 8.678 vatandaş yararlanmış. Sinema, tiyatro, resim, müzik gibi sanat alanlarında ve spor alanında pek çok faaliyet yer almaktadır.

İlçe ekonomisi genelde tarım, hayvancılık ve sanayiye bağlı olmakla birlikte ilçemizin D-100 karayolu üzerinde olması ticareti de canlı tutmaktadır. 2023 yılında 840.000 dekar tarım arazisine 482.400 dekar Buğday, 325.060 dekar ayçiçeği, 26.200 dekar arpa ve 6.300 dekar kanola ekimi gerçekleştirilmiştir. Tarım genel olarak modern alet ve makineler ile yapılmakta olup, 4.156 traktör ve 196 adet biçerdöver bulunmaktadır. 1033 işletmede yaklaşık 49.000 adet büyükbaş, 622 işletmede 55.103 küçükbaş hayvan mevcuttur.Ülkemizdeki hastalıklardan arındırılmış hayvan işletmelerinin yüzde 10'a yakını ilçemizde bulunmaktadır.

Ticaret ve Sanayi Odası'nın 3.179 kayıtlı üyesi bulunmaktadır. Bunların 197 tanesi sanayi kuruluşudur. Kayıtlı üyelerin 546'sı anonim şirket, 1.736'sı limited şirket, 825'igerçek kişi ticari işletmesi, 59'ukooperatif, 13'ü diğer işletmelerdir.

Tarihi kültür varlıkları; Büyükkarıştıran Belediyesi Etnografya Müzesi, Kepirtepe Köy Enstitüsü Tarihi Sit Alanı, Sokullu Mehmed Paşa Külliyesi, Sokullu Mehmed Paşa Cami, Kadı (Gazi) Ali Camii, Büyükkarıştıran Çağaloğlu Rüstem Paşa Cami ve Haziresi, Lüleburgaz Şehitliği, Karaağaç Köyü Balkan Şehitliği, Çanakkale Şehitlik Abidesi, Zindanbaba Türbesi, Lüleburgaz Mezarları, Sokullu Mehmed Paşa Köprüsü (Taş Köprü), Büyükkarıştıran Köprüsü, **Zafer Çeşmesi, IV. Mehmet (Avcı) Çeşmesi**, Lüleburgaz Kalesi ve Sur Duvarları, Kepirtepe Köy Enstitüsü binaları, Lüleburgaz Tren İstasyonu ve Gar Binaları, Seyitler Gar Binaları, Kayabeyli Durak İstasyonu, Ertuğrul Eski Okul Binası'dır.

Pehlivanköy

İlçenin tarihi Türklerin Rumeli'ye geçişleri ile birlikte yörenin Osmanlı topraklarına katılmasıyla başlar. İlçenin kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemektedir. İlçe merkezi ve bağlı köylerde oturan halk 93 Harbi de denilen 1877-1878 Osmanlı-Rus Harbi sonrasında Balkanlardan göçmen olarak gelip yöreye yerleşmişlerdir. İlçemiz Kırklareli iline bağlı olup, merkez ilçe dâhil olmak üzere nüfus bakımından yedinci, yüzölçümü bakımından sekizinci, tarım ürünleri üretimi bakımından altıncı, sanayi ürünleri üretimi bakımından yedinci sırada yer almaktadır.

Marmara Bölgesi'nin Trakya kesiminde yer almaktadır. Kuzeydoğusunda Babaeski, güneydoğusunda Tekirdağ Hayrabolu, batısında Edirne Uzunköprü, kuzeybatısında da Edirne Havsa bulunmaktadır. Yüzölçümü 104 kilometrekaredir. Arazisinin % 80'i düz ve engebesiz, %20'si dalgalı yapıdadır. Deniz seviyesinden yüksekliği 25 m olan ilçede yazları sıcak ve kurak, kışları soğuk ve yağışlı bir iklim yapısı hâkimdir. İl merkezine 62 km mesafededir. D-100 Uluslararası Karayolu'na 20 km uzaklıkta bulunan ilçenin il merkezi ile çevre il ve ilçelere karayolu bağlantısı mevcuttur.

Nüfusu 3.400'dür. Bunun 1.684'ü (yüzde 49,5) ilçe merkezinde, 1.716'sı (yüzde 50,5) belde ve köylerde yaşamaktadır. Nüfusun 1.748'i (yüzde 51,4) erkek, 1.652'si (yüzde 48,6) kadındır. Nüfus yoğunluğu 33, yıllık nüfus artış hızı binde 5,9'dur.

27 Haziran 1957 tarihli ve 9644 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 7033 sayılı Kanun ile (Yürürlük tarihi: 01 Nisan 1958) ilçe olmuştur. 9 yerleşim yeri bulunmaktadır. İlçe merkezinde Pehlivanköy Belediyesi olmak üzere 1 belediye, 8 köy, 3 mahalle mevcuttur. Pehlivanköy Belediyesi 1948 yılında belde belediyesi olarak kurulmuş, Pehlivanköy'ün 1958 yılında ilçe statüsüne kavuşması ile ilçe belediyesi olmuştur.

İlçe ekonomisi tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır. Sulanabilir alanlarda yılda iki ürün alınabilmektedir. Ergene Nehri'nin geçtiği Ergene Ovası kenarında kurulan ilçede, ağırlıklı olarak buğday, ayçiçeği, çeltik, arpa ve yem bitkileri ekimi yapılmaktadır. Son yıllarda meyveciliğe olan ilgi artış göstermektedir. İlçe nüfusunun %80'i tarım ve hayvancılık alanında, geri kalan %20'si ise küçük esnaf, zanaatkarlık ve diğer meslekler ile uğraşmaktadır. Yaklaşık 750 çiftçi ailesi, 114.000 dekar olan ilçe yüzölçümünün 87.990 dekarı üzerinde tarımsal faaliyette bulunmaktadır.

Pehlivan köyü Belediyesince her yıl eylül ayı içerisinde düzenlenen geleneksel panayır sayesinde, ilçe çok sayıda yerli turist akınına uğramaktadır. 2023 yılında 113'üncüsü kutlanmıştır.

Tarihi kültür varlıkları; Merkez Camii, Kumköy Köyü Camii, Kuştepe Köyü Camii, Yeşilpınar Köyü Eski Camii, Pehlivan köyü Köyleri Eski Mezarlıkları, Akarca Köprüsü, Toprak Mahsulleri Ofisi Binası ve Tren İstasyonu'dur.

Pınarhisar

Pınarhisar 1190 yılında Haçlılar tarafından işgal edilmiş ve 1264 yılında bölgeye Tatar saldırıları olmuştur. 1368 yılında Sultan I.Murad yönetimindeki askeri birliğin akıncı komutanı Gazi Mihal tarafından Bizanslılardan alınmıştır. Pınarhisar'ın fethinde bulunan akıncı komutanlardan biri de Horasan Erenlerinden Binbir Oklu Ahmet Baba'dır. Binbir Oklu Ahmet Baba burada bir süre sonra tekke kurmuştur. Tekkeler Osmanlı Devleti'nin kuruluş ve fetih yıllarında misyoner dervişlerin bir inanç, kültür ve sosyal dayanışma amacıyla organize oldukları yerlerdir. Fetih yıllarında Pınarhisar hâlâ Hıristiyan mistisizminin merkeziydi ve burada Roma ve Bizans kültürü vardı. Bu kültür karşısında Türkleştirme ve İslamlaştırma hareketini yürütecek, dengeyi kuracak bir çalışmaya ihtiyaç vardı ki bunu Binbir Oklu Ahmet Baba ile Haydar Baba yaptılar. Binbir Oklu Ahmet Baba öldüğü zaman I.Murad Hüdavendigâr onu "Sir-Merd Arslan" (Yiğit İnsan) olarak nitelendirmiş, türbesi bu söz üzerine yapılmıştır.

1877-78 yıllarında çıkan Osmanlı-Rus savaşında Pınarhisar işgale uğrayan yerler arasındadır. 1912 yılında Bulgarlar tarafından işgal edilmiştir. Bir yıl sonra Fahrettin ALTAY Komutasındaki Aşiret Süvari Alayı 21 Temmuz 1913'te Pınarhisar'ı düşmanlardan geri almıştır. 25 Temmuz 1920'de bu kez Yunanlar tarafından işgal edilmiştir. Pınarhisar 8 Kasım 1922 tarihinde düşman işgalinden kurtarılmıştır.

Marmara Bölgesi'nin Trakya kesiminde yer almaktadır. Trakya Ovası ile bağlantılı bir konumdadır. İlçenin kuzey kesimleri 500-600 metreyi bulan tepeler ve kayalıklarla şekillenmiştir. İlçenin kuzeyinde yer alan bölümü ormanlarla kaplıdır. Kuzeyinde Demirköy, doğusunda Vize, güneyinde Lüleburgaz, batısında Merkez ilçe bulunmaktadır. Yüzölçümü 518 kilometrekaredir. Denizden yüksekliği 192 m'dir. Eski İstanbul Yolu üzerinde, Lüleburgaz-Kırklareli yol kavşağındadır. Yol boyunca kuzey ve poyraz rüzgârları egemendir. Yazları kurak ve sıcak, kışları yağışlı ve soğuk geçer. Yıllık yağış oranı ortalama 792 kg'dır.

Nüfusu 17.738'dir. Bunun 10.908'i (yüzde 61,5) ilçe merkezinde, 6.830'u (yüzde 38,5) belde ve köylerde yaşamaktadır. Nüfusun 9.252'si (yüzde 52,2) erkek, 8.486'sı (yüzde 47,8) kadındır. Nüfus yoğunluğu 34, yıllık nüfus artış hızı binde 19,1'dir.

Pınarhisar, Kırklareli'ne bağlı bir bucak iken 1911 yılında ilçe olmuş ancak 1915'te tekrar bucak haline getirilmiştir. 1 Mart 1953 tarihinde yeniden ilçe statüsüne kavuşmuştur. 16 yerleşim yeri bulunmaktadır. İlçe merkezinde Pınarhisar Belediyesi, beldede Kaynarca olmak üzere 2 belediye, 14 köy, 7 mahalle mevcuttur. Pınarhisar Belediyesi 1909 yılında kurulmuştur.

İlçe halkının büyük bir bölümü çiftçidir. Halkın bir bölümü ilçede mevcut Limak Çimento Kireç Fabrikası Yıldırım Entegre Tesisi, Sertim Tekstil, Mor İnci Tekstil ve İlyada Tekstil'de ve diğerleri yakın sanayi bölgelerinde bulunan fabrikalarda çalışmaktadır. Bu fabrikalara ulaşım servisleri vasıtasıyla yapılmaktadır. Yöre halkının gelir seviyesinin genel olarak iyi olması ticari hayatı da canlı kılmaktadır. Cumartesi günleri ilçe merkezinde pazar kurulmakta, köylüler ürünlerini bu pazarda dışarıdan gelen ürünlerle birlikte satabilmektedirler.

İlçenin yüzde 36'sı ekilebilir tarım alanı, yüzde 3'ü çayır-mera, yüzde 28'i orman, yüzde 33'ü de yerleşim alanıdır. Ekilebilir 185.511 dekar tarım alanının, 130.000 dekarı 1. ve 2.sınıf tarım arazileri vasfındadır. Geriye kalan kısmı ise 3,4 ve 5. sınıf tarım arazileri vasfında olup toprakların arazi dağılımına göre yüzde 60'a yakın bir kısmı düzgün, geri kalan yüzde 40'lık kesim ise engebeli olup zayıf topraklardır. İlçemiz ve köylerinde ağırlıklı olarak buğday ve ayçiçeği ekimi yapılmaktadır. 185.511 dekar ekilebilir tarım alanının 179.752 dekarında tarla bitkileri üretimi, 1.241 dekarında sebze, 2.274 dekarında meyve, 1.986 dekarında bağ yetiştiriciliği, yapılmakta olup 411 dekarı nadas, 91 dekarı da kullanılmayan tarım alanlarıdır.

Sebze olarak marul, ispanak, salatalık, domates, roka, maydanoz, soğan, tere, sarımsak ve biber yetişmektedir. Örtü altı yetiştiriciliği (44) işletme, 107 sera adedi olmak üzere toplamda 26 dekar kapalı alanda (salatalık ve marul) yapılmaktadır. Sulama amaçlı 2 baraj, 11 gölet, 4 bent-kaynak, 3 derin-keson kuyu bulunmaktadır.Çayırdere Barajısulama alanı 9930 dekadır. Barajın sulanabilir arazileri Kaynarca, Akören, Osmancık, Ataköy ve Çayırdere köyleridir. Kurudere Göleti sulama alanı 3.420 dekadır.

Tarihi kültür varlıkları; Tilkiburnu Höyüğü, Cevizköy Balkan Şehitliği Tarihi Sit Alanı, Poyralı Şehitliği Tarihi Sit Alanı, Hundi Hatun Camii (Cami-i Kebir), Sadıkağa Camii,Poyralı Köyü Camii, Kaynarca Camii, Tozıklı Köyiçi Camii, Kaynarca Kilise Kalıntısı, Kaynarca Mağara Manastırı, Cevizköy Balkan Şehitliği, Poyralı Şehitliği, Erenler Binbir Oklu Ahmet Baba Türbesi, İzzet Ağa Çeşmesi, Yenice Köyü İkiz Çeşme, Koloğlu İlkokulu, Kız Sanat Okulu'dur.

Vize

MÖ 800 yıllarında İskitler, MÖ 513 yılında Persler, daha sonra Makedonyalılar ve Romalılar Vize'ye egemen olmuş, MÖ72 - MS 46 yıllarında Doğu Trakya Krallığı'nın kurulması ile Vize bölgenin başkenti haline gelmiştir. Vize daha sonra Bizanslıların eline geçmiştir. 1368 yılında Osmanlı Devleti tarafından fethedilen Vize, yükselme döneminde Gelibolu ve Edirne ile birlikte Trakya'daki üç sancaktan birisidir. Kanuni döneminde Vize Sancağı'na; Silivri, Ereğli, Çorlu, Birgos (Lüleburgaz); Baba-i Atik (Babaeski), Hayrabolu, Kırkkilise (Kırklareli), Pınarhisar ve Saray nahiyeleri bağlıdır. Balkan Savaşı'yla Bulgaristan'ın, Sevr Antlaşması ile Yunanistan'ın eline geçmiştir. Kurtuluş Savaşı'na müteakip 1 Kasım 1922'de kurtarılmıştır.

Marmara Bölgesi'nin Trakya kesiminde yer almaktadır. Kuzeyinde Demirköy, doğusunda Karadeniz, güneyinde Tekirdağ Saray, doğusunda Pınarhisar bulunmaktadır. Yüzölçümü 1.090 kilometrekaredir. İlçe merkezinin deniz seviyesinden yüksekliği 180 metredir. İlçe merkezinin güneyinde Ergene Ovası, kuzeyinde ise yükseltileri 200 ile 400 metre arasında değişen Yıldız Dağları'nın doğu bölümünü oluşturan ormanlık tepeler bulunmaktadır. İlçenin en yüksek tepesi Sergen köyünde bulunan 881 m. rakımlı Kaynaktepe'dir. İlçenin başlıca tatlı su kaynakları ilçe merkezinden doğan ve Ergene Nehri'ne karışan Anadere ile ilçemizden doğan ve Karadeniz'e dökülen Kazandere ve Pabuçdere dereleridir. Kara iklimi ile Karadeniz ikliminin karşılıklı olarak etkileştikleri noktada bulunan Vize'nin kışları karlı ve yağmurlu geçer, ilkbahardan sonra azalan yağış yazın pek seyrek olarak sağanak şeklinde görülür. Vize ilçesi poyraz, yıldız ve karayel rüzgârlarının anafor yaptıkları ve buradan ovaya yöneldikleri bir geçiş noktasındadır. Bu yönüyle Vize ülkemizin en çok rüzgâr alan bölgeleri arasında yer almaktadır.

Nüfusu 29.466'dır. Bunun 15.291'i (yüzde 51,9) ilçe merkezinde, 14.175'i (yüzde 48,1) belde ve köylerde yaşamaktadır. Nüfusun 15.237'si (yüzde 51,7) erkek, 14.229'u (yüzde 48,3) kadındır. Nüfus yoğunluğu 27, yıllık nüfus artış hızı binde 27,4'dür.

Vize, 1923 yılında ilçe ve belediye olarak teşkilatlandırılmıştır. 27 yerleşim yeri bulunmaktadır. İlçe merkezinde Vize Belediyesi, beldelerde Çakıllı ve Kıyıköy olmak üzere 3 belediye, 24 köy, 12 mahalle mevcuttur.

Tarihi kültür varlıkları; Kıyıköy Kentsel ve Arkeolojik Sit Alanı, Asmakaya Höyüğü, Çömlektepe Höyüğü ve Antik Tiyatro, Küçük Ayasofya (Gazi Süleyman Paşa) Camii, Hasan Bey Camii, Kıyıköy Camii (Eski Kilise), Sergen Köyü Camii, Sofular Camii, Soğucak Köyü (Eski Kilise) Okul Binası, Kıyıköy Kaya Oyma Kilise, Asmakaya Mağara Manastırı, Kıyıköy Aya Nikola Manastırı, Vize Köyleri Eski Mezarlıkları, Cemilzâde Mahmut Ağa Çeşmesi, Örtülü Çeşme, Diğer Vize Çeşmeleri, Eski Hükümet Konağı, Pratik Kız Sanat Okulu (Kütüphane), Osmanlı Hamamı, Kıyıköy Hamam Kalıntıları, Vize Sivil Mimarisi ve Kıyıköy Sivil Mimarisi'dir.

Belediyeler, 2023

Belediye adı	Bulunduğu ilçenin adı	İl'e uzaklığı (km)	Kurulduğu Yıl	Belediye meclisi üye sayısı	Mahalle Sayısı	2023 Nüfusu	2024 Bütçesi (TL)	2023 Gideri (TL)
Toplam				231	108	313.499	4.020.519.400	2.389.346.238
Kırlareli	Merkez	0	1878	25	13	88.148	1.375.370.000	605.585.517
İnece	Merkez	13	1954	9	4	1.714	28.000.000	17.485.250
Kavaklı	Merkez	10	1968	9	4	4.415	53.176.500	27.762.242
Üsküp	Merkez	18	1923	9	4	2.321	24.794.400	13.927.733
Babaeski	Babaeski	37	1924	15	9	28.873	300.000.000	181.245.427
Alpulu	Babaeski	49	1964	9	3	2.236	63.000.000	46.382.151
Büyükmandıra	Babaeski	56	1955	9	4	3.297	41.250.000	22.847.217
Karahalil	Babaeski	22	1968	9	5	1.536	16.725.000	8.127.683
Demirköy	Demirköy	74	1923	9	3	3.783	52.447.500	36.441.854
İğneada	Demirköy	100	1972	9	2	2.874	30.000.000	18.911.807
Koçaz	Koçaz	26	1959	9	2	752	19.415.000	10.450.027
Lüleburgaz	Lüleburgaz	56	1930	25	23	126.090	1.450.000.000	773.568.560
Ahmetbey	Lüleburgaz	76	1954	9	3	3.600	40.000.000	22.156.459
Büyükkarıştıran	Lüleburgaz	94	1985	9	4	6.545	110.000.000	82.768.060
Evrensekiz	Lüleburgaz	71	1971	9	3	3.093	32.241.000	30.124.579
Pehlivan köyü	Pehlivan köyü	60	1948	9	3	1.684	52.400.000	30.652.842
Pınarhisar	Pınarhisar	30	1923	11	4	10.908	140.000.000	285.071.167
Kaynarca	Pınarhisar	25	1954	9	3	1.963	50.000.000	24.115.204
Vize	Vize	55	1923	11	6	15.291	100.000.000	121.589.505
Çakıllı	Vize	66	1969	9	3	2.053	19.900.000	14.100.005
Kıyıköy	Vize	94	1986	9	3	2.323	21.800.000	16.032.950

Kaynak: İl Planlama ve Koordinasyon Müdürlüğü

Köyler

Köy adı	2023 Nüfus	Köy adı	2023 Nüfus	Köy adı	2023 Nüfus
Toplam	63.657	61 Nacak	145	121 Kayabeyli	325
Merkez	15.725	62 Nadırlı	873	122 Kırıkköy	1.644
1 Ahmetçe	104	63 Orunçlu	342	123 Müsellim	199
2 Arizbaba	136	64 Osmaniye	218	124 Oklağlı	200
3 Armağan	347	65 Pancarköy	698	125 Ovacık	521
4 Asilbeyli	372	66 Sinanlı	1.058	126 Sakızköy	1.011
5 Bayramdere	300	67 Sofuhalil	340	127 Sarıcaali	555
6 Beypınar	139	68 Taşağıl	510	128 Seyitler	88
7 Çağalayık	102	69 Taşköprü	241	129 Tatarköy	733
8 Çayırılı	60	70 Terzili	124	130 Turgutbey	909
9 Çeşmeköy	161	71 Yeniköy	310	131 Umurca	219
10 Çukurpınar	295	72 Yenimahalle	167	132 Yenibedir	214
11 Değirmencik	376	Demirköy	2.999	133 Yenitaşlı	72
12 Demircihalil	143	73 Armutveren	118	Pehlivan köyü	1.716
13 Dereköy	473	74 Avcılar	145	134 Akarca	330
14 Deveçatağı	299	75 Balaban	428	135 Doğanca	314
15 Dokuzhöyük	412	76 Beğendik	258	136 Hıdırca	163
16 Dolhan	562	77 Boztaş	300	137 İmampazarı	57
17 Düzorman	71	78 Gökyaka	76	138 Kumköy	130
18 Erikler	356	79 Hamdibey	316	139 Kuştepe	335
19 Eriklice	166	80 İncesirt	46	140 Yeşilova	302
20 Geçitağzı	243	81 Karacadağ	68	141 Yeşilpınar	85
21 Kadıköy	214	82 Limanköy	358	Pınarhisar	4.867
22 Kapaklı	212	83 Sarpdere	74	142 Akören	61
23 Karadere	109	84 Sislioba	85	143 Ataköy	509
24 Karahamza	288	85 Sivriiler	530	144 Cevizköy	707
25 Karakoç	5.494	86 Yeşilce	147	145 Çayırdere	204
26 Karıncak	146	87 Yiğitbaşı	50	146 Erenler	161
27 Kavakdere	346	Koçaz	1.556	147 Evciler	242
28 Kayalı	641	88 Ahlatlı	53	148 Hacıfakılı	86
29 Kızılıkdere	643	89 Ahmetler	106	149 İslambeyli	236
30 Kocahıdır	136	90 Aşağıkanara	28	150 Kurudere	300
31 Koruköy	151	91 Beyci	68	151 Osmanlık	348
32 Koyunbaba	323	92 Devletliağaç	160	152 Poyralı	357
33 Kula	133	93 Elmack	249	153 Sütlüce	539
34 Kuzulu	214	94 Karaabalar	86	154 Tozaklı	605
35 Paşayeri	408	95 Kocatarla	82	155 Yenice	512
36 Şükürpaşa	77	96 Kocayazı	214	Vize	9.799
37 Ürünü	329	97 Malkoçlar	87	156 Akıncılar	376
38 Üsküpdere	126	98 Tastepe	73	157 Akpınar	367
39 Yoğuntaş	311	99 Tatlıpınar	57	158 Aksicim	348
40 Yörükbayırı	51	100 Terzidere	185	159 Balkaya	305
41 Yündolan	256	101 Topçular	56	160 Çavuşköy	262
Babaeski	10.653	102 Yukarıkanara	52	161 Çüvenli	263
42 Ağayeri	270	Lüleburgaz	16.342	162 Develi	142
43 Çavuşköy	156	103 Akçaköy	317	163 Doğanca	384
44 Çengerli	161	104 Alacaoglu	534	164 Düzova	299
45 Çiğdemli	353	105 Ayvalı	596	165 Evrencik	574
46 Düğüncülü	435	106 Celaliye	1.281	166 Evrenli	822
47 Eriklyurdu	277	107 Ceylanköy	350	167 Hamidiye	78
48 Ertuğral	222	108 Çengerli	194	168 Hasbuğa	468
49 Haznedar	417	109 Çeşmekolu	220	169 Kışlacık	750
50 Kadıköy	196	110 Çiftlikköy	807	170 Kızılağaç	651
51 Karabayır	157	111 Davutlu	100	171 Kômürköy	492
52 Karacaoğlan	166	112 Düğüncübaşı	871	172 Küçükyağla	447
53 Karamesutlu	330	113 Emirali	649	173 Müsellim	258
54 Katranca	614	114 Ertuğrul	399	174 Okçular	340
55 Kuleli	593	115 Eskibedir	90	175 Pazarlı	214
56 Kumrular	182	116 Eskitaşlı	671	176 Serden	1.112
57 Kuzuçardağı	171	117 Hamitabat	1.066	177 Sofular	93
58 Minnetler	270	118 Hamzabey	313	178 Soğucak	339
59 Mutlu	354	119 Karaağaç	751	179 Topçuköy	415
60 Müsellim	303	120 Karamusul	443		

Kaynak: İl Planlama ve Koordinasyon Müdürlüğü

Seçilmiş İdari Yapı Göstergeleri

K: Kaynak, A: TR21'in 26 bölge içerisindeki sırası, B: İllerin 81 İl içerisindeki sırası

	K	Yıl	Türkiye	TR21	A	Tekirdağ	B	Edirne	B	Kırklareli	B
İlçe Sayısı	1	2023	973	28	21	11	39	9	44	8	52
	1	2022	973	28	21	11	39	9	44	8	52
	1	2021	973	28	21	11	39	9	44	8	52
	1	2020	973	28	21	11	39	9	44	8	52
	1	2019	973	28	21	11	39	9	44	8	52
	1	2018	973	28	21	11	39	9	44	8	52
	1	2017	972	28	21	11	39	9	44	8	52
	1	2016	970	28	21	11	39	9	44	8	51
İlçe sayısının Türkiye içindeki payı (yüzde)	1	2023	100	2,88		1,13		0,92		0,82	
	1	2022	100	2,88		1,13		0,92		0,82	
	1	2021	100	2,88		1,13		0,92		0,82	
	1	2020	100	2,88		1,13		0,92		0,82	
	1	2019	100	2,88		1,13		0,92		0,82	
	1	2018	100	2,88		1,13		0,92		0,82	
	1	2017	100	2,88		1,13		0,93		0,82	
	1	2016	100	2,89		1,13		0,93		0,82	
Belediye Sayısı	1	2023	1.363	48	12	11	58	16	36	21	19
	1	2022	1.361	48	12	11	58	16	35	21	19
	1	2021	1.360	48	12	11	58	16	35	21	19
	1	2020	1.359	48	12	11	58	16	35	21	19
	1	2019	1.359	48	12	11	58	16	35	21	19
	1	2018	1.359	48	12	11	58	16	35	21	19
	1	2017	1.368	48	13	11	59	16	36	21	20
	1	2016	1.367	48	13	11	59	16	36	21	20
Belediye sayısının Türkiye içindeki payı (yüzde)	1	2023	100	3,52		0,81		1,17		1,54	
	1	2022	100	3,53		0,81		1,18		1,54	
	1	2021	100	3,53		0,81		1,18		1,54	
	1	2020	100	3,53		0,81		1,18		1,55	
	1	2019	100	3,53		0,81		1,18		1,55	
	1	2018	100	3,53		0,81		1,18		1,55	
	1	2017	100	3,51		0,80		1,17		1,54	
	1	2016	100	3,51		0,80		1,17		1,54	
Köy Sayısı	1	2023	18.240	432	16			253	32	179	41
	1	2022	18.293	432	16			253	32	179	41
	1	2021	18.288	432	16			253	32	179	41
	1	2020	18.287	432	16			253	32	179	41
	1	2019	18.280	432	16			253	32	179	41
	1	2018	18.275	432	16			253	32	179	41
	1	2017	18.380	433	16			254	33	179	41
	1	2016	18.373	433	16			254	33	179	41
Köy sayısının Türkiye içindeki payı (yüzde)	1	2023	100	2,37		0,00		1,39		0,98	
	1	2022	100	2,36		0,00		1,38		0,98	
	1	2021	100	2,36		0,00		1,38		0,98	
	1	2020	100	2,36		0,00		1,38		0,98	
	1	2019	100	2,36		0,00		1,38		0,98	
	1	2018	100	2,36		0,00		1,38		0,98	
	1	2017	100	2,36		0,00		1,38		0,97	
	1	2016	100	2,36				1,38		0,97	

1 Türkiye İstatistik Kurumu(www.tuik.gov.tr / Bölgesel İstatistikler)